

TUHLAAJAPOIKA UPDATED

TM Markus Paavola

Joutuisin askelin tarpoi tuhlaajapoika kohti isänsä taloa. Hän oli tuhlannut osansa isänsä perinnöstä maailmalla holtittomasti eläen ja hamusi nyt takaisin isänsä omaisuuden turviin. Viime hetkillä hän vielä mietti, miten isälleen puolustelisi itseään.

Tuttu talo lähestyi ja näköpiiriin ilmestyi hahmo. Se oli eräs isän palvelijoista. Tunnisti palvelija isäntänsä pojan, vaikka kovin oli tämä muuttunut muodoltaan. Päätty antaa tuhlaajapojan veljen ratkaista mitä tälle tehdä, sillä isäntä itse oli jo pitkään ollut poissa.

Taloon saavuttuaan yhyttivät he toisen palvelijan. Tämä palvelija, joka oli kovin monessa eri mieltä taloutta hoitavan vanhemman veljen kanssa, sai nyt ajatuksen. Mitäpä väliä vanhemmasta veljestä! Tämähän oli vain sellainen syrjäänvetäytyjä ja itsensäkieltäjä, pelkkä saamaton nahjus. Taloon tarvitaan riuskaa toiminnan miestä ja uutta järjestystä. Niinpä palvelija otti omin lupineen tuhlaajapojan takaisin isännän taloon, antoipa vielä isännän sinettisormuksen tämän haltuun.

Saatuaan näin vallan päätti tuhlaajapoika jatkaa samaa holtitonta elämää kuin ennenkin. Ensitöikseen hän antoi järjestää suuret pidot. Pitoihinsa hän kutsui kaikki ystävänsä, joiden kanssa oli vuotensa maailmalla turhuuteen ja irstailuun viettänyt. Antoipa nyt juhlan kunniaksi teurastaa talon parhaan syöttövasikankin.

Havahtui vanhempi veli laulun, soiton ja tanssin ääniin ja lähti katsomaan mitä tapahtui. Näki kadonneen veljensä ilmestyneen taloon vuosien jälkeen ja tuoneen mukanaan kaiken sen iljetävyyden, jonka perään oli aikanaan vieraille maille lähtenyt. Vanhempi veli veti veljensä syrjään ja sanoi: "Mitä teet täällä ja millä vallalla olet kutsunut kaikki nämä ihmiset? Isämme parhaimman syöttövasikankin olet heidän tähtensä teurastanut."

Vastasi tuhlaajapoika veljelleen: "Mikä sinä olet mitään minulta kysymään! Muuan palkkalaisista minulle vallan täällä antoi, niin paljon sinua täällä kunnioitetaan. Siksi kutsun ketä kutsun ja tarjoan, mitä hyväksi katson. Nyt alkaa talossa uusi aika. Jos ei se veljeäni miellytä, voit aivan hyvin lähteä."

Veli tiesi, kuinka palavasti isä oli aina toivonut tuhlaajapoikansa palaavan, mutta mieleltään uudistuneena ja maailman menon taakseen jättäneenä. Sellaisena hän itsekin olisi nuoremman veljensä mieluusti nähnyt ja syliinsä sulkenut. Nyt oli hartaasti odotettu ilon päivä muuttunut entistä syvemmän murheen päiväksi. Niin hän poistui surren veljeään ja isänsä perintöä, säästyen parahiksi näkemästä, kuinka tuhlaajapoika alkoi huutokaupata isänsä omaisuutta pilkkahintaan.